

en anden Formulering af Ændringsforslaget under Nr. 12, afvente vi hans Forslag herom, eventuelt under en Konference, der var jo ingen reel Meningsulighed paa dette Punkt. Den højtærede Ministers Stilling til Forslaget om Børnenes Alder og til § 7 har jeg allerede omtalt; jeg beklager, at den højtærede Minister stillede sig saa køligt til disse Punkter, men det maa jo blive hans egen Sag. Hvad den ærede Minister sagde om en Unøjagtighed i Ændringsforslaget Nr. 15. b. var rigtigt. Der er ved en Trykfejl blevet staaende nogle Ord fra en tidligere Redaktion; denne Retelse vil selvfølgelig blive foretaget. Jeg rettede et Par Spørgsmaal til den højtærede Minister og, saa vidt jeg tror — men maaske har jeg ikke opfattet det rigtigt — svarede han ikke paa de 2 af dem, nemlig om det ikke var rigtigt, at de lokale Arbejdsinspektører ikke burde have Bopæl i deres Kreds, og om det ikke var rigtigt, at de overhovedet ikke burde give sig af med at deltage i Virksomheder, med hvilke de vilde kunne komme til at udøve Kontrol. Saa vidt jeg opfattede den ærede Minister, svarede han ikke paa disse Spørgsmaal. Derimod tror jeg at have opfattet, hvad den ærede Minister sagde med Hensyn til Sundhedskommissionerne; men hans Udtalelser vare ikke tydelige. Jeg forstod ham saaledes, at han sagde, at efter hans eget Forslag var det rigtigt, at Sundhedskommissionerne ere blevne skudte til Side, saa langt som Fabriklovens Omraade overhovedet strakte sig. Men han svarede, saa vidt jeg mindes, ikke paa, hvorledes han, ved at læse Udvalgets Ændringsforslag og Betænkning igennem, ser paa Sagen. Jeg indrømmer, at det er et ret vanskeligt Spørgsmaal, jeg stiller til den højtærede Minister, men vi savne Klarhed over det, og det kunde bevirke Ændringsforslag fra vor Side. Imidlertid, da jeg for mit eget Vedkommende ikke tillægger Spørgsmaalet saa overordentlig stor Betydning, kunde jeg meget vel lade det bero ved den Uklarhed, som blev tilbage, men jeg skal dog henlede Opmærksomheden paa, at et Fortrin have dog de lokale Sundhedskommissioner, nemlig dette, at de kunne give Sundhedsvedtægten beregnet paa det enkelte Sted. En saadan Myndighed vil maaske ogsaa tilkomme vort Arbejdsraad, men det vil maaske blive vanskeligere at sætte Arbejdsraadet i Bevægelse til en saadan rent lokalt begrænset Vedtægt end den lokale Sundhedskommission, selv den i København. Jeg staaar noget tvivlende paa dette Punkt, og den højtærede Mini-

sters Udtalelser have egentlig ikke lettet Afgørelsen for mig.

Ja, jeg indrømmer jo gerne, at den Tid, der vil tilfalde det andet Ting til at bringe Loven gennem tre Behandlinger, selv om det tog den uforandret, som den forelaa fra Folketingets Side, er meget knap, og jeg tror, det er et Ønske, som deles af alle i Flertallet, at man gerne vilde have Loven igennem i denne Samling og gerne vil bidrage sit dertil. Paa den anden Side er det os ganske vist klart, at man kan slaa saa stærkt af paa sine Ønsker, at det, der bliver tilbage, bliver saa saft- og kraftløst, at det egentlig kan være en ret ligegyldigt, om det bliver vedtaget eller ikke. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorledes Loven vilde komme til at se ud efter disse Ændringer, som ere bragte i Forslag, men jeg tager kun det Forbehold, at der kunde komme det Tidspunkt, da man egentlig ikke brød sig stort om det hele.

A. Thomsen: Ja, jeg kan være enig med de ærede Medlemmer, som have udtalt sig til Gunst for Forslaget. Ogsaa jeg ønsker det fremmet, da jeg anser det for et human Lovforslag. Ordet Beskyttelse har jo i sig selv en god Klang, og naar det, som her, drejer sig om Beskyttelse af Folk, som virkelig trænge til Beskyttelse, mener jeg ogsaa, at det vilde være urigtigt og højst inhumant at modsætte sig det. Naar jeg alligevel har forlangt Ordet, er det for at motivere min Afstemning over et Par Punkter, hvor jeg ser mig nødsaget til at følge Mindretallet. Det ene er Underændringsforslaget under Nr. 6. Jeg maa tilstaa, at jeg ser ikke, hvorfor man ikke skulde kunne stemme for dette Forslag. Jeg forstaaer i det hele taget ikke, hvorfor man har indsat Ændringsforslaget under Nr. 5, saaledes som det nu lyder. De, der ere kendte med Forholdene paa Landet, ville dog vist, tænker jeg, saa godt som alle indrømme, at der ingen Trang er til Beskyttelse for Børnene der. Jeg har nok forstaaet og ogsaa set det fremsat i Lovforslags Form her i Tinget, at der er mange i Byerne, der mene, at Forholdene paa Landet ere paa lidt nær lige saa utaalelige for Børnene som i Byerne; men det er en ren Misforstaaelse. Forholdene paa Landet have maaske været daarligere, meget daarligere have de ogsaa været, end de ere nu, daarligere baade for voksne og for Børn. Vi mindes nok den Tid, da der maatte slides ganske anderledes, da voksne Mennesker maatte arbejde paa Herregaards-